

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/443/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314219832
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Barcajová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2314219832.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Barcajovej a členiek senátu JUDr. Evy Behranovej a Mgr. Renáty Gavalcovej v právnej veci žalobcu: P. S., narodený XX.XX.XXXX, bytom N. č. X, I., zastúpený: Advokátska kancelária - Mgr. Šiagyová, s.r.o., so sídlom Jánošíkova č. 2, 927 01 Šaľa, IČO: 36 868 817, proti žalovanému: Stavebné bytové družstvo, so sídlom Horná č. 926/1, 927 01 Šaľa, IČO: 00 170 747, zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, o zaplatenie 3.756,47 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 35C/53/2014-112 zo dňa 23. marca 2015 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaný má voči žalobcovi **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu žalobcu o zaplatenie 3.756,47 eura s príslušenstvom zamietol a žalobcovi priznal voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%, ktorú vyčíslil v samostatnom uznesení. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil aplikáciou § 451 ods. 1, 2, § 454 Občianskeho zákonníka, § 8a zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalobca je otcom M. S., narodeného XX.XX.XXXX, bytom N. č. X, I., ktorý nadobudol na základe zmluvy zo dňa 27.12.2011 do svojho výlučného vlastníctva byt č. XX vo vchode č. XX bytového domu súpisné číslo XXXX na ulici J. v I., a to od predchádzajúceho vlastníka N. K., ktorý predmetný byt nadobudol na dobrovoľnej dražbe na základe notárskej zápisnice N 69/2011, Nz 9173/2011 zo dňa 15.03.2011 od vlastníčky S. S.. Dňa 25.02.2013 bolo synovi žalobcu doručené od dražobnej spoločnosti GAVILA, s.r.o., Trenčín oznámenie o výkone záložného práva dobrovoľnou dražbou na byt vo výlučnom vlastníctve syna žalobcu. Žalovaný oznámil, že má pohľadávku voči predchádzajúcej vlastníčke S. S. v sume 3.756,47 eura a žiada túto uhradiť. Napriek viacerým pokusom žalovaný úkony smerujúce k predaju bytu prestal realizovať, pretože žalobca z obavy o majetok syna uhradil dňa 02.09.2013 sumu 3.756,47 eura. Na základe vykonaného dokazovania mal potom súd prvej inštancie preukázané, že žalobca poskytol žalovanému dňa 02.09.2013 plnenie vo výške 3.756,47 eura. Toto plnenie žalobca poskytol žalovanému z vlastných zdrojov z dôvodu, že jeho syn ako vlastník nemal finančné prostriedky k dispozícii. V čase plnenia pritom existoval dlh v stanovenej výške a to dlh pôvodnej nájomníčky bytu S. S. voči žalovanému ako správcovi na základe zmluvy o výkone správy a vznikol za obdobie od apríla 2009 do mája 2011. Konštatoval, že v zmysle § 8a Zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov ak pôvodný vlastník od zmluvy o výkone správy odstúpil, záväzky z tejto zmluvy zanikajú až ich usporiadaním. Znamená to, že nároky žalovaného, ktoré neboli uspokojené ani pôvodnou dlžníčkou, ani N. K., prešli na syna žalobcu, keďže tieto neboli v dobrovoľnej dražbe uspokojené. Žalobca pritom v čase plnenia dlhu mal vedomosť o tom, že neplní svoj dlh, ale dlh niekoho iného (pani S.) a medzi žalobcom a žalovaným bolo zrejmé, že žalobca plní za niekoho iného. Žalobca

zaplatil dlh za dlžníčku a prijatím tohto plnenia zanikol dlh pani S.. Dôvody, ktoré žalobcu viedli k splneniu cudzieho dlhu, súd prvej inštancie za podstatné pre posúdenie veci nepovažoval. Na základe takéhoto plnenia nemohlo na strane žalovaného dôjsť k získaniu majetkového prospechu plnením bez právneho dôvodu. Pohľadávka žalovaného existovala vo výške, v akej bolo plnenie poskytnuté a plnením došlo k jej zániku. V danom prípade bezdôvodné obohatenie vzniklo na strane dlžníčky pani S. a to plnením, ktoré poskytol žalobca, v dôsledku čoho jej dlh zanikol. Žalobca ako ten, kto poskytol plnenie za iného, má právo požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia od toho, za koho plnil (od pani S.) a nie od toho, komu plnil (žalovaný). Vzhľadom na uvedené z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie súd žalobu žalobcu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP, keď žalovanému, ktorý bol v plnom rozsahu úspešný, priznal právo na ich náhradu s tým, že v zmysle § 151 ods. 7 vyjadril náhradu trov konania percentom a výška náhrady bude vyčíslená v samostatnom uznesení po právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a žiadal, aby bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenené a jeho žalobe bolo vyhovené. Poprel, že plnil za pani S., v žiadnom prípade za ňu neplnil, plnil za svojho syna, nakoľko mal obavu z predaja jeho bytu v dražbe, ktorú inicioval žalovaný ako správca bytového domu z dôvodu, že mal za to, že syn žalobcu nadobudol byt aj s predmetnou pohľadávkou, nakoľko sa cíti byť záložným veriteľom. V danom prípade teda žalovaný konal voči synovi žalobcu ako voči nadobúdateľovi pohľadávky v dôsledku nadobudnutia vlastníckeho práva k bytu. Žalovaný podľa názoru žalobcu nemal žiaden právny nárok na prijatie takéhoto plnenia, preto zamietnutie žaloby pre nedostatok pasívnej legitímácie nemá oporu v hmotnom práve a napadnuté rozhodnutie je nesprávne a nezákonné. Uvedené schvaľovanie správania sa žalovaného ako správcu bytového domu umožní žalovanému v rozpore s riadnym a včasným realizovaním jeho zákonných a zmluvných povinností pri uplatňovaní si nárokov voči vlastníkom - neplatičom uspokojovať svoje nároky voči komukoľvek inému ďalšiemu nadobúdateľovi bytu, čo je v príkrom rozpore s občiansko-právnu úpravou záväzkového práva. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a s poukazom na dikciu zákona argumentoval, že napadnutý rozsudok vykazuje viaceré vady, pre ktoré ho považuje za nesprávny, keď súd prvej inštancie produkované dôkazy nesprávne vyhodnotil aplikujúc jednoduchú normu hmotného práva a preto je toto rozhodnutie nezákonné a ústavne nekonformné. Preto navrhol, aby odvolací súd jeho odvolaniu v plnom rozsahu vyhovel.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne vyjadril. Rozsudok súdu prvého stupňa navrhol ako vecne správny potvrdiť.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku - ďalej len CSP, použitého s odkazom na § 470 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 v čase podania odvolania účinného OSP, akt. 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 201 OSP, akt. § 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 201 a § 202 OSP účinného v čase podania odvolania s použitím § 470 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 205 ods. 1 OSP aj § 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 212 ods. 1 OSP, akt. § 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP,), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech, keďže napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 CSP. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

5. Predmetom tohto konania vedeného na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 35C/53/2014 je nárok žalobcu voči žalovanému o zaplatenie 3.756,47 eura s príslušenstvom.

6. Súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol pre nedostatok pasívnej legitímácie na strane žalovaného. Žalobca sa v odvolacom konaní domáha zmeny rozsudku súdu prvej inštancie a vyhovenia žalobe v celom rozsahu.

7. Predmetom prieskumnej činnosti odvolacieho súdu je zistenie správneho postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý žalobu zamietol pre nedostatok pasívnej legitímácie žalovaného.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správneho dôvodu napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správneho napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Podľa § 387 ods. 3 CSP odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

11. Odvolací súd v celom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav pokiaľ ide o preukázané skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie uplatneného nároku, keď prvoinštančný súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu a vykonané dôkazy správne jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach vyhodnotil a následne dospel k správnym skutkovým zisteniam. Odvolací súd považuje napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie za zrozumiteľné, preskúmateľné a dostatočne odôvodnené, pričom sa stotožňuje s dôvodmi tohto rozhodnutia.

12. Odvolateľ neuvádza žiadnu vecnú alebo právnu argumentáciu, s ktorou by bolo potrebné sa v odvolacom konaní osobitne vyrovnáť. V odvolaní odvolateľ neargumentuje skutočnosťami, ktoré by mali za následok zmenu súdom prvej inštancie zisteného stavu veci alebo jeho právneho hodnotenia. Ani takými, o ktorých by súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní nemal vedomosť, alebo ktoré by nebol uvážil. Z konania pred súdom prvej inštancie, resp. i pred odvolacím súdom iný, než napadnutým rozhodnutím vyslovený právny záver nevyplýva a v odvolaní uvedené argumenty nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci a priaznivejšie rozhodnutie pre odvolateľa. Odvolací súd preto ustálil vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

13. Pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa skutkové i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia.

14. K zvýrazneniu správneho záveru prvostupňového súdu sa žiada dodať už iba nasledovné:

15. Podľa § 451 ods. Občianskeho zákonníka (OZ) kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

16. Podľa § 451 ods. 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

17. Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

18. Bezdôvodné obohatenie je v § 451 ods. 1 OZ konštruované ako záväzkový vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil, a tým, na úkor koho sa niekto obohatil. Bezdôvodné obohatenie je v § 451 ods. 2 konštruované ako predmet plnenia, ktorý sa má vydať. Bezdôvodné obohatenie je zamerané len na to, aby sa vydalo tomu, na úkor koho bolo získané. Bezdôvodné obohatenie musí byť za každých právom stanovených okolností vydané. Povinnosť vydania je všeobecne záväzná a výslovne určená osobe, ktorá nadobudla obohatenie bezdôvodne - povinný subjekt (dlžník).

19. Význam inštitútu bezdôvodného obohatenia preto spočíva v odstránení právne nepodložených zásahov do majetku osôb, ktorých výsledkom je majetkový zisk jedného subjektu na úkor druhého subjektu. Občiansky zákonník uznáva vo všeobecnosti dva spôsoby vydania bezdôvodného obohatenia,

pri ktorých je ale nutné dodržať postupnosť ich aplikovania. Ustanovenie § 458 ods.1 („Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.“) na prvé miesto stavia obnovenie pôvodného stavu vo forme vydania predmetu bezdôvodného obohatenia in natura. Až keď naturálna reštitúcia neprichádza do úvahy, vzhľadom k nemožnosti vydania predmetu z dôvodu jeho zničenia, straty alebo bezdôvodné obohatenie bolo založené na určitých výkonoch, subsidiárne sa môže poskytnúť náhrada in reluto, čím sa rozumie peňažné odškodnenie. Pre prípad bezdôvodného nadobudnutia veci platí, že sa musí odovzdať spolu so všetkými súčasťami a príslušenstvami, nehľadiac pritom na dobromyseľnosť resp. nedobromyseľnosť povinného subjektu. Cieľom zákonnej úpravy bezdôvodného obohatenia je zabezpečenie obnovy pôvodného stavu pre oprávnenú osobu a prostredníctvom naplnenia uhradzovacej funkcie sa oprávnenému poskytne všetko, čím sa na jej úkor bezdôvodne obohatil povinný subjekt.

20. Z obsahu spisu vyplýva, že listom zo dňa 25.02.2013 dražobná spoločnosť ako poverený zástupca správcu bytov (§ 8 zákona č. 182/1993 Z.z.) oznámila žalovanému, Správe katastra Šaľa, S. S., M. S. (na adresu N. X, I. i J. XXXX/XX, I.), P., a.s., že prednostný záložný veriteľ - vlastníci bytov a nebytových priestorov v bytovom dome s.č. XXXX prístupujú k výkonu zriadeného záložného práva a to dobrovoľnou dražbou pre nedoplatok na úhradách za plnenia spojené s užívaním bytu a na úhradách preddavkov do fondu prevádzky údržby a opráv voči dlžníkovi vo výške 3.756,47 eura plus príslušenstvo, predmetom dražby bol byt č. XX. Vlastníkom predmetu dražby a záložcom je podľa predloženého listu vlastníctva č. XXXX zo dňa 19.2.2013 M. S., nar. XX.XX.XXXX, N. X, I. v podiele 1/1, dlžníkom a predchádzajúcim vlastníkom je S. S., nar. XX.XX.XXXX, J. XXXX/XX, XXX XX I. - I.. Dražobná spoločnosť GAVILA s.r.o. na základe žiadosti zo dňa 17.07.2013 zaslala vyčíslenie pohľadávky správcu bytov ku dňa 18.07.2013 spolu vo výške 3.995,47 eura, ktorá sa skladá z pohľadávky navrhovateľa dražby vo výške 3.756,47 eura a odmeny dražobníka a nákladov dražby vo výške 239,- eur a oznámila údaje potrebné pre vykonanie úhrady. Z potvrdenia I., a.s. o vklade v hotovosti z 02.09.2013 vyplýva, že dňa 02.09.2013 bol realizovaný vklad vo výške 3.756,47 eura na účet žalovaného s uvedením textu: S. M., r.č. XXXXXX/xxxx- vklad P. S. r.č. XXXXXX/xxxx. Listom zo dňa 03.09.2013 (č.l. 65) dražobná spoločnosť GAVILA, s.r.o. oznámila, že upúšťa od dobrovoľnej dražby z dôvodu, že dňa 02.09.2013 vlastníkom predmetu dražby zložil na účet dražobníka a navrhovateľa dražby na účely splnenia dlhu sumu rovnajúcu sa pohľadávke navrhovateľa dražby s príslušenstvom, vrátane nákladov dražby a odmeny dražobníka. Oznámenie o upustení bolo doručované žalovanému, Správe katastra Šaľa, S. S., M. S. a P., a.s.

21. V danom prípade žalobca poukazuje na to, že obohatenie vzniklo u žalovaného.

22. Niet pochybností o tom, že na strane žalovaného existovalo právo na plnenie voči tomu, kto spôsobil dlh viaznuci na predmetnom byte. Súd prvej inštancie konštatoval, že v danom prípade to nebol žalobca ani jeho syn, ale pôvodná vlastníčka bytu pani S., ktorá dlh v celkovej výške 3.756,47 eura spôsobila a ktorý ani ona, ani nasledujúci vlastníci bytu neuhradili, preto žalovaný požiadal dražobnú spoločnosť o realizáciu záložného práva viaznuceho na predmetnom byte.

23. Súd prvej inštancie postupoval správne, pokiaľ sa v konaní zameril na zistenie právneho vzťahu medzi účastníkmi sporu a aj z toho vyplývajúcej vzájomnej aktívnej a pasívnej legitímácie v konaní.

24. Súd prvej inštancie sa vo veci zaoberal otázkou pasívnej legitímácie žalovaného, existenciou právneho vzťahu medzi účastníkmi. V konaní bolo preukázané, že to bol práve žalobca, ktorý zaslal finančné prostriedky na oznámený účet za účelom splnenia dlhu, pre ktorý sa mala dražba realizovať. Cieľom dražby bolo uspokojenie pohľadávky veriteľa - vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome súp. č. XXXX, ktorý bolo potrebné zaplatiť na stanovený účet žalovaného (ako správcovi na základe zmluvy o výkone správy). Keďže žalobca uvedenú pohľadávku uhradil, tvrdí, že na strane žalovaného ako správcu týchto bytov došlo k bezdôvodnému obohateniu. S takouto právnou kvalifikáciou sa ani podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné stotožniť, pretože v danom prípade vlastníci bytov a nebytových priestorov sú veriteľmi, oprávnenými subjektami vyžadovať splnenie uvedenej pohľadávky. Uvedená pohľadávka bola splatená, čo malo za následok zánik záväzku. Tento záväzok však nesvedčí vlastníkom bytov a nebytových priestorov, ktorí boli veriteľmi, nie dlžníkmi, ale k tejto úhrade bol povinný iný subjekt, ktorý vznik dlhu spôsobil, t.j. predchádzajúca vlastníčka S. S.. Je treba súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca plnil za ňu a že plnením žalobcu nevzniklo bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, ale keďže ide o plnenie bez právneho dôvodu,

toto bezdôvodné obohatenie vzniklo na strane toho, kto mal povinnosť plniť, t.j. na strane S. S.. Tento jednoznačný a jasne vyjadrený názor súdu prvej inštancie si v plnom rozsahu osvojuje i odvolací súd. Na strane žalovaného nevzniklo bezdôvodné obohatenie, pretože na jeho strane neexistuje pasíva legitímácia v predmetnom spore o vydanie bezdôvodného obohatenia, takže pokiaľ súd prvej inštancie považoval nárok žalobcu za nedôvodný a žalobu z tohto dôvodu zamietol, postupoval vecne správne. Preto odvolací súd toto rozhodnutie v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vo výroku vecne správne potvrdil, keď súčasne v zmysle ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, v podrobnostiach naň poukazuje, keď považoval za potrebné doplniť ešte hore uvedené dôvody.

25. S prihliadnutím k uvedenému záveru preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správne vo výroku i v jeho dôvodoch potvrdil.

26. Čo sa týka trov prvostupňového konania, súd prvej inštancie priznal náhradu trov v plnom rozsahu žalovanému voči žalobcovi, ktorý postup je súladný s výsledkom predmetu sporu, keďže žalovaný bol v plnom rozsahu úspešný.

27. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

28. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, vzhľadom na to, že bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný a neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne mu náhradu trov konania nepriznať (§ 257 CSP). O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).